

90 éves**Kiss László**
gyémántokleveles
bányamérnököt,**80 éves****Boa Márton**
kőolajipari
technikust,**75 éves****Sztittár Antal**
okl. olajmérnököt,**70 éves****Dr. Heinemann Zoltán**
okl. olajmérnököt,**Dr. Jáni János**
jogászt,**Dr. Konecz István**
vegyészmérnököt.**Köszöntjük jubileumi diplomás tagtársainkat**

A Miskolci Egyetem szenátusa ebben az évben Sopronban, a Nyugat-magyarországi Egyetemen rendezett ünnepségen adta át a tiszteletdiplomákat. Ezen a 2009. május 16-i ünnepi ülésen vette át aranyoklevelét

Jeney Zsigmond
okleveles olajmérnök tagtársunk is.

1934. április 13-án született a Szatmár megyei Zsarolyán községben, szülei ötödik gyermekeként. Az elemi iskoláit szülőhelyén, majd Kaposváron és Debrecenben végezte. 1954-ben Szegeden érettségizett. Felsőfokú tanulmányait a Miskolci Egyetem Bányamérnöki Karán kezdte meg, majd 1956-tól Sopronban folytatta, 1959 májusában kapta meg olajmérnöki oklevelét. Az egyetem elvégzése után az OKGT Alföldi Kőolajfúrás Üzeménél (AKÜ) Szolnokon kezdett dolgozni. 1959 szeptemberétől az orosz-házi üzemegységhez helyezték, ahol fú-

rómérnöként előbb a pusztaföldvári mezőben, majd Szarvas, Kiskunfélegyháza (földtani alapfúrás), Pusztaszőlős, Bottonya és Üllés területén mélyített kutató- és feltárófúrások irányításában vett részt.

1964-ben az AKÜ üllési üzemegységének helyettes vezetője, és részt vesz az üzemegység megszervezésében, valamint a kútfúrás és kivizsgálási munkák műszaki irányításában. Erre az időszakra esett a már megtalált üllési gázmező részletes kutatása és a nem kis jelentőségű szanki kőolaj- és földgázmező fúrásával történő megtalálása. Emellett kisebb jelentőségű területek kutatásával is foglalkozott. Tevékenyen részt vett az ország legnagyobb és legjelentősebb (algyői) kőolaj- és földgázmezőjének feltárásában is. Az üllési üzemegység Szegedre/Kiskundorozsmára történő áttelepítését követően az itt létrehozott üzem helyettes vezetőjeként óriási kihívás volt számára a fúrás tevékenység rohamos növelése mellett az ország különböző részéből odakoncentrált fúrás és kiszolgáló kapacitás elhelyezése és a tevékenység koordinációs megszervezése, hiszen ebben az időben a fúróberendezések 77%-a, a lyukbefejezők 57%-a

dolgozott a térségben felügyelete alatt.

1967-től az olajipari tevékenység szakhatósági felügyeletét ellátó Budapesti Kerület Bányaműszaki Felügyelőség-nél dolgozott, majd az 1969-ben megalakult Szolnoki Kerületi Bányaműszaki Felügyelőség hivatalvezető-helyettes főmérnöke lett. A Dunától keletre eső országrészen folytatott szénhidrogén-előkutatás, -kutatás, -feltárás, -termelés, -mezőbeli szállítás, -tárolás, gázelőkészítés és a gázelosztó hálózatok működtetése területeket érintő személyi és műszaki feltételek engedélyezése, ellenőrzése, a személyi balesetek és üzemzavarok kivizsgálása tartozott feladatai közé.

1984-től Budapesten, az OKGT-nél előbb a Bányászati Igazgatóságon dolgozott, majd a megalakult Kutatási Igazgatóság helyettes vezetője és a Fúrás Osztály vezetője volt. Ezzel egy időben a kitörés-megelőzés és -elhárítás országos parancsnoka volt.

Az OKGT jogutódjaként megalakult MOL Rt. átszervezésének kezdeti lépéseinél volt jelen, de annak munkájába már nem kapcsolódott be. 1991 decemberétől, korengedménnyel vonult nyugállományba.

Gazdag szakmai útja során folyamatosan képezte magát. Második diplomáját – a gázzakmérnöki szakon – 1974-ben szerezte meg. Munkáját számos kitüntetéssel ismerték el. Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület Kőolaj-, Földgáz- és Vízbányászati Szakosztályának ma is lelkes, aktív tagja. (dé-csd)

Kiss László aranyokleveles bányamérnöknek Udvardi Géza adta át gyémánt jubileumi diplomáját a Kanizsai Olajos Hagyományápolók Köre ünnepélyes keretek között megtartott évzáró rendezvényén.

Kiss László
gyémántokleveles bányamérnök

Kiss László 1949-ben kapta meg bányamérnöki oklevelét Sopronban. Olajipari pályafutását a MAORT-nál kezdte, ahol 1942–1947 között geodétaként dolgozott. 1979-ig termelési mérnöki, beruházási osztályvezetői, főtechnológusi,

főmérnöki, igazgatóhelyettesi beosztásokat töltött be Nagykanizsán. 1981-ig – nyugdíjba vonulásáig – az Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt központi diszpécserszolgálatának vezetője volt. Számos újítás és szabadalom kidolgozója. Elismert szakmai tevékenysége mellett több társadalmi szervezet tagja (kiemeljük az OMBKE és az ETE tagságát). Munkásságát több kitüntetéssel ismerték el, szűk pátriájától pedig megkapta a „Nagykanizsa városért” kitüntetést. Részletesebb szakmai életútját aranyoklevelének átvétele alkalmából lapunk 2004/7–8. számában közöltük. (a Szerk.)

Köszöntjük kitüntetett tagtársainkat

A 2009. december 4-ei Szent Borbála-napi országos központi ünnepségen „Szent Borbála-érem” kitüntetést kapott:

„Magyar Bányászatért” szakmai emlékérem kitüntetésben részesült

Götz Tibor
aranyokleveles olajmérnök,

Paczuk László
gázmérnök

Holoda Attila
a MOL Nyrt. EKT igazgatója.

(Szerk.)

Az OMBKE 2010. évi tisztújítására való felkészülés ütemterve

Határidők	Teendők
2009. november 20.	Az egyéni tagdíjak rendezésének határideje.
2009. december 1.	Az OMBKE titkársága írásban közli a szakosztályokkal és a helyi szervezetekkel az érvényes egyesületi tagsággal rendelkezők számát és az alapszabály alapján számított egyesületi küldöttgyűlési küldöttek számát.
2009. december 20-ig	A taglétszámok alapján a Választmány jóváhagyja a Tisztújító Küldöttgyűlésre szakosztályonként delegálható szavazati jogú küldöttek számát.
2010. január 31-ig	A szakosztály-vezetőségek megválasztják a 3-5 tagú szakosztályi Jelölő Bizottságot és annak elnökét.
2010. január 31-ig	A szakosztály titkárok megadják a helyi szervezetek tisztújító taggyűléseinek helyét és időpontját.
2010. február 28-ig	A szakosztályi vezetőségek a szakosztályi titkár előterjesztése alapján meghatározzák a szakosztályi küldöttgyűlés létszámkereteit.
2010. február 28-ig	A Választmány jóváhagyja az Egyesületi Jelölő Bizottság szakosztályok által delegált tagjait és kijelöli az Egyesületi Jelölő Bizottság elnökét.
2010. március 31-ig	A helyi szervezetek taggyűlésein megválasztják a helyi szervezetek vezetőségét (elnök, titkár, vezetőségi tagok) és a szakosztályi küldöttgyűlésre a küldötteket.
2010. március 31-ig	A szakosztályok vezetőségei az ügyvezető igazgatóval egyeztetve meghatározzák a szakosztályi küldöttgyűlések helyét és időpontját.
2010. április 10-ig	A helyi szervezetek új vezetőségének és a küldötteknek a névsorát a szakosztálytitkárok meg kell küldjék az ügyvezető igazgatóhoz.
2010. május 29-én	OMBKE 99. Küldöttgyűlés Pécsen a jelenlegi szakosztályküldöttekkel.
2010. június 30-ig	Szakosztályi Küldöttgyűlések megtartásának határideje.
2010. június 30-ig	Választmányi ülésen a Jelölő Bizottság tájékoztatást ad a végzett munkájáról.
2010. augusztus 25-ig	Választmányi ülés a Tisztújító Küldöttgyűlés előtt.
2010. szeptember 10-én	OMBKE 100. Tisztújító Küldöttgyűlés Selmecebányán az új szakosztályküldöttekkel, megemlékezés a selmecebányai oktatás 275. évfordulójáról.

ANGYALFFY GYÖRGY (1923–2009)

Lapunk 2008. évi 6. számában még a 85. születésnapja alkalmából köszöntöttük, most véglegesen el kell Tőle köszönnünk, mert elment azon az úton, melyen egyszer mindnyájunknak el kell indulni. Személyével a vízbányászok családjának létszáma ismét megfogyatkozott.

Angyalffy György aranydiplomás mérnök pedagógus család gyermekeként született Balatonendrén, 1923. decem-

ber 29-én. A Műszaki Egyetem Általános Mérnöki Szakán 1950-ben szerzett általános mérnöki oklevelet. Szakmai pályafutását a Mélyfűró Nemzeti Vállalatnál kezdte Budapesten a Talaj- és Vízkutató Üzemvezetőségen, majd a Pápai Üzem vezetője lett. Ezt követően a Mélyfűró Ipari Tröszt irányítása alatt működő Miskolci Mélyfűró Vállalatnál üzemvezető, később a Tokodi Mélyfűró Vállalat Budapesten működő talajmechanikai laboratóriumának vezetője lett.

Az 1958. április 1-jén megalakult Vízkutató és Kútúró Vállalat, majd ennek jogutódja, a Vízkutató és Fűró Vállalat alkalmazásában mélyfűrási, vízbányászati szakmában tevékenykedett. A vállalat Műszaki Fejlesztési Osztályát vezette 1983-ban bekövetkezett nyugállományba vonulásáig. Közben mérnök-közgazdász képesítést szerzett. Nyugdíjasként mint műszaki szaktanácsadó szolgálta a vállalatot.

Szakmai munkássága mellett részt vett a vállalati szakmunkásképzésben, mint előadó és jegyzetírő. A vállalati

szakszervezeti munkában is aktívan tevékenykedett, az üzemi bizottság titkára, majd az OB intéző bizottságának vezetője volt.

Tagja volt a Magyar Hidrológiai Társaságnak, az OMBKE Olajbányászati Szakosztályának, majd az 1968-ban megalakult OMBKE-KFVSz Vízkutató és Fűrási Szakcsoportnak. A szakcsoport 1974-ben megalakított „Zsigmondy Béla Klubjának” a kezdetektől több mint 30 éven keresztül volt titkára.

Szakmai, társadalmi munkáját a „Földtani Kutatás”, a „Szénbányászat és Vízgazdálkodás” Kiváló Dolgozója, a „SZOT-emlékérem” ezüst fokozata, „OMBKE Centenáriumi Emlékérem”, „OMBKE Egyesületi Plakett” kitüntetésekkel ismerték el.

2009. augusztus 29-én lakásán csendesen hunyt el. Hamvasztás utáni búcsúztatása 2009. szeptember 26-án szűk családi körben volt Székesfehérváron a Csutora temetőben.

Jó szerencsét!

(Csath Béla)

DR. BOGNÁR JÁNOS (1922–2009)

Dr. Bognár János nyugalmazott egyetemi docens, aranyoklevelés bányakutató mérnök 2009. augusztus 18-án, életének 88. évében elhunyt.

Bognár János 1922. március 31-én

született Jászkiséren. Olajipari pályáját a Magyar–Német Ásványolaj Rt. (MANÁT) alkalmazásában fűrómesterként kezdte, később üzemvezető-helyettesként irányította az alföldi kutatófúrásokat. 1945–50 között az Iparügyi Minisztérium tisztviselője. 1952-ben kapja kézhez bányamérnöki oklevelét. Ezt követően tanársegéd, adjunktus és docens a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Olajtermelési Tanszékén.

Később a megalakult Kőolaj és Földgáz Intézet oktatója volt. Oktatói tevékenysége mellett 1956–58 között olajkutató mérnöki feladatokat látott el Kínában. Egyetemi doktori címét 1976-ban

védte meg. Nyugdíjas éveit Siófokon töltötte. Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesületnek 1955 óta volt tagja, az egyesülethez való hűségéért Soltz Vilmos-emlékérem kitüntetésekkel kapott 1995-ben és 2002-ben.

Rokonai, egykori munkatársai és tanítványai, tisztelői 2009. augusztus 28-án a soproni Szent Mihály temetőben búcsúztak Tőle. A temetésen *dr. Tihanyi László* egyetemi tanár, a Kőolaj és Földgáz Intézet igazgatója, a Műszaki Földtudományi Kar dékánja méltatta munkásságát és személyét, és mondott Neki utolsó Jó szerencsét!

(Szerk.)

LUKÁCS LÁSZLÓ (1945–2009)

Lukács László gépészmérnök, diplomáját a miskolci Nehézipari Műszaki

Egyetemen szerezte 1971-ben. Szakmai pályafutását a Dunántúli Kőolajfűrási Üzemben kezdte, ahol gépészeti szakterületen több beosztást töltött be. 1978-tól Nagykanizsán a Kőolaj- és Földgáz-bányászati Vállalatnál az állóeszköz-gazdálkodási osztály vezetője volt. 1978–1979-ben a vállalat iraki bérfűrási tevékenységénél teljesített szolgálatot. Az 1990-ben megalakult ROTARY Kft.-nél üzemfenntartási, majd beruházási és állóeszköz-gazdálkodási vezető. 1991-ben mérnök-közgazdász diplomát szerzett. 1998-tól haláláig a RIG Service Kft.

ügyvezetőjeként a fűrási eszközök javítását, karbantartását irányította, több más tevékenység mellett. Munkatársai szerették és tisztelték, mint korrekt, határozott vezetőt. Munkájában mindig igényes, beosztottjaival jó kapcsolatot ápoló, konstruktív, alkotó egyéniségű, hiteles emberként ismertük, aki szerette családját, a futballt és a természetet.

2009. július 13-án nagy részvét mellettem tettük el Nagykanizsán, ahol vadászbarátai kürtszóval búcsúztatták.

(Udvardi Géza)

MOTICSKA FELÍCIÁN (1926–2009)

Moticska Felicián okleveles vegyész-mérnök, az iparági szakmai, az egyesületi

és hagyományápoló körü rendezvényeknek számos esetben előadója, szervezője és érdeklődő résztvevője, 1916. április 19-én született. Vegyész-mérnöki diplomájának megszerzését követően a Pécsi Kohóműveknél laboratóriumvezetőként kezdett dolgozni, és a gyártott gáz kén-telenítési technológiájának tökéletesítése során szerzett érdemeket. Majd az OLAJTERV-hez került, ahol az ekkor már OKGT-felügyelet alatt működő gázgyárak átállításának tervezési munkáiban vett részt. Később ezen gázgyárak biztonsági felügyeletét látta el. Szakmai

konferenciák, rendezvények résztvevőjeként tartott előadásokat, tudósított az eseményekről. 1987-ben vonult nyugállományba. Az Energiagazdálkodási Egyesület egyik tisztagja volt, és az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesületnek 1997 óta ugyancsak aktív tagja. Nyugdíjazásáig az ETE képviselőjében aktív tevékenységet fejtett ki a Nemzetközi Gázunió (IGU) munkájában is – így 1990-ben szerkesztőségi tagként koordinálta az IGU 7-nyelvű szakszótárába a magyar javaslatok beépítését.

(Szerk.)

TÓTH ZOLTÁN (1952–2009)

A MOL Nyrt. Eurázsiai Kutatás-Termelés Divízió Nyugat-magyarországi Termelés dolgozója egy kedves kollégát, egy jó barátot, egy igazi OLAJBÁNYÁSZT veszítettek el *Tóth Zoltán* okleveles olajipari technikus személyében.

Tóth Zoltán 1971-ben szerzett olajipari technikus oklevelet Nagykanizsán. Szakmai pályája a Dunántúlon, Bázakerettyén 1971. január 20-án kezdődött. 38 éven át szolgálta az olajipart a szó nemes

értelmében. Munkája 1977-től a budafai szénhidrogénmezőhöz kötötte, ahol operatív feladatok ellátásával részese lehetett a Magyarországon elsőként megkezdett nagyüzemi CO₂-os termelésnek. Kiemelkedő szerepe volt – a dunántúli terület egészére kihatóan – a kutak korróziós meghibásodásainak sikeres leküzdésében, a CO₂-os vezetékrendszerek korróziós kontrolljának és inhibitoros védelmének kidolgozásában és megvalósításában. 1995-től a bázakerettyei mezőben termelőmesterként tevékenykedett, egészen kezdődő betegségéig. Főnökei, munkatársai, beosztottjai szerették és becsülték szerénységéért, pontos, lelkiismeretes munkájáért, közvetlen viselkedéséért. Szakmai tevékenységét „Kiváló Bányász” miniszteri kitüntetéssel ismerték el 2009-ben Tatabányán.

1971-től volt tagja az olajbányász szakszervezetnek, munkatársai javaslatá-

ra 1980-tól szakszervezeti bizalmiként tevékenykedett.

1982-től aktív tagja volt az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesületnek. Az OMBKE Kőolaj-, Földgáz- és Vízbányászati Szakosztály Dunántúli Helyi Szervezetének bázakerettyei üzemi összekötőjeként, a rendezvények állandó résztvevőjeként és szervezőjeként ápolta és segítette életben tartani bányász hagyományainkat. 2002-ben „OMBKE Egyesületi Munkáért Emlékplakettet” kapott.

Családja, munkatársai, barátai 2009. december 16-án a bányász himnusz és a bányász búcsúdál elhangzása után a klopacska szomorú hangjai mellett mély részvétellel kísérték utolsó útjára a bázakerettyei temetőben.

Alias Rozsdás, nyugodj békében!
Jó szerencsét!

(Udvardi Géza)

Felhívás!

A Miskolci Egyetem Műszaki Földtudományi Kara felhívást intéz az Alma Mater egykori hallgatóihoz, akik 1940-ben, 1945-ben, 1950-ben, illetve 1960-ban (70, 65, 60, 50 éve) vették át diplomájukat a Bányamérnöki Karon, illetve a Földmérőmérnöki Karon Sopronban vagy Miskolcon.

Kérjük és várjuk jelentkezésüket, hogy jogosultságuk alapján a rubin-, a vas-, a gyémánt- vagy az aranyoklevél kiállítása érdekében a szükséges intézkedéseket meg tudjuk tenni.

Kérünk minden érintettet, hogy **2010. január 31-ig**, ill. a meghosszabbított jelentkezési határidő szerint **legkésőbb február 28-ig** jelentkezzen, adja meg nevét, elérhetőségét (laccím, telefonszám, e-mail cím), illetve az alábbi címre küldje meg oklevelének fénymásolatát, a kiadványban megjelentetni kívánt rövid szakmai önéletrajzát (a korlátozott terjedelem miatt maximum egy oldal) és két darab igazolványképet.

Cím: **3515 Miskolc-Egyetemváros**, Miskolci Egyetem Műszaki Földtudományi Kar, Dékáni Hivatal.

Telefon: (+36)46/565-051, Fax: (+36)46/563-465, e-mail: rekbdiv@uni-miskolc.hu

Baracza Mátyás Krisztián hivatalvezető

MOL Tudományos Díj 2009

A MOL Nyrt. 1998-ban Tudományos Díjat alapított, és azt 2008. október 31-én megújította azon „szakemberek, kutatók jutalmazására, akik a magyar olajbányászat és -feldolgozás területén végzett tevékenységükkel maradandót alkottak”. Évente a szakterületek felváltva kapják a díjat, 2009-ben az esedékes díj a bányászati szakterületet illette meg.

A díjat a Magyar Tudományos Akadémia Vagyonkezelő Szervezete kezeli. A díjra pályázni lehetett, és a pályázatot a MOL Tudományos Díj Kuratóriuma bírálta el. A 2009. évi díj átadására a Magyar Tudomány Ünnepe díszünnepség keretében november 2-án Debrecenben, a Magyar Tudományos Akadémia Debreceni Területi Bizottság Székházában került sor. A díjat *dr. Pálinkás József*, a Magyar Tudományos Akadémia elnöke, *dr. Pápay József* akadémikus, a kuratórium elnöke és *dr. Zsuga János*, a Földgázszállító Zrt. vezérigazgatója adta át.

A MOL Tudományos Díj Kuratóriuma a Kutatás és Termelés Divízió Integrált Mezőbeni Alkalmazások Tároló és Technológiai Tervezés szakértőjének, *id. Ősz Árpádnak* ítélte oda a díjat „a MOL mélyfűrészi technológia részterületeinek fejlesztéséért”. A pályázat nem tudományos alaputatással vagy kutatással, hanem a tudomány gyakorlati alkalmazásával, az utóbbi tíz év néhány mélyfűrészi technika és technológia hazai bevezetésével, fejlesztésével és eredményeivel foglalkozott. Úgy mint:

– *Mesterségesgyémánt-fűrők és -magfűrők*

A mesterségesgyémánt-fűrők és -magfűrők hazai bevezetésével, alkalmazásuk fejlesztésével és eredményeivel (a fűrészi sebesség növekedése, az egy fűróval lefűrt méter növekedése és az egy fűró élettartamának növekedése) lényegesen javult a fűrészek előhaladási sebessége és ezzel a méterköltsége, csökkent a görgős fűrők szerkezetéből adódó műszaki meghibásodások lehetősége. Mind a nemzetközi, mind pedig a Magyarországon dolgozó bányavállalkozók eredményeivel összehasonlítva, az elért eredmények kiválóak.

– *Fűrőlyukak függőlegességének (egyenességének) biztosítása repedezett karbonátos kőzetekben*

A fűrőlyukak függőlegességének (egyenességének) biztosítása karbonátos repedezett kőzetekben a felszíni hajtásra (forgatóasztalos vagy felső meghajtás) kidolgozott tervek és technológia alapján külföldi szerviz igénybevétele nélkül megvalósítható. Az általános bevezetéshez azonban még több üzemi kísérletre van szükség.

– *Magfűrészek technikájának és technológiájának kiválasztása a Paleogén-medencében*

A mezozoós karbonátos (mészkö és dolomit), töredezett, repedezett, részleges vagy teljes iszapveszteséges rétegekre kiválasztott és alkalmazott 10 különféle magfűrészi technika és technológia eredményei alapján történt a területen alkalmazható legjobb eredményeket adó technika és technológia meghatározása. Az elért eredmények nemzetközi szinten is megállják helyüket.

A pályázat elbírálásánál figyelembe vették *id. Ősz Árpád* több mint 40 éves (1969. július 29. óta dolgozik a kőolaj- és földgáziparban) tudományos munkáját, oktatási és publikációs tevékenységét is.

Ezúton köszöntjük *id. Ősz Árpád* olajmérnököt, a MOL Nyrt. Kutatás-Termelés Divízió Integrált Mezőbeni Alkalmazások Tároló és Technológiai Tervezés szakértőjét, szakosztályunk exelnökét, és kívánunk további munkájához sikereket és jó egészséget!

(a Szerkesztőség)

Kutatótársaim!

Tíz évvel ezelőtt a Magyar Olajipari Múzeum (MOIM) PHARE támogatással létrehozta Geotermikus Regionális Kutatóhelyét, amelynek gondolatbeli alapkövét az 1999. szeptember 9-én, Zalaegerszegen megtartott Geotermikus Regionális Konferencián tettük le.

Megbízásom 2009. szeptember 30-ával megszűnik. Remélem, hogy az év elejétől beindult „földhő szakmai műhely” tovább fog működni, a felada-

tokhoz alkalmazkodva, bővülő kutatói körrel. A honlap www.olajmuzeum.hu Földhő oldala forrással megjelölt hírekkel segítheti ezt a munkát is.

Köszönöm mindazt a szakmai és baráti segítséget, amellyel együtt munkálkodhattunk a magyar földhőipar fejlesztésében.

Jó egészséget és alkotó erőt kívánok a további kutatáshoz.

Tisztelettel: Farkas Iván Károly ny. gépészmérnök, a MOIM Geotermikus Regionális Kutatóhelyének első megbízott vezetője.

Zalaegerszeg, 2009. szeptember hó

